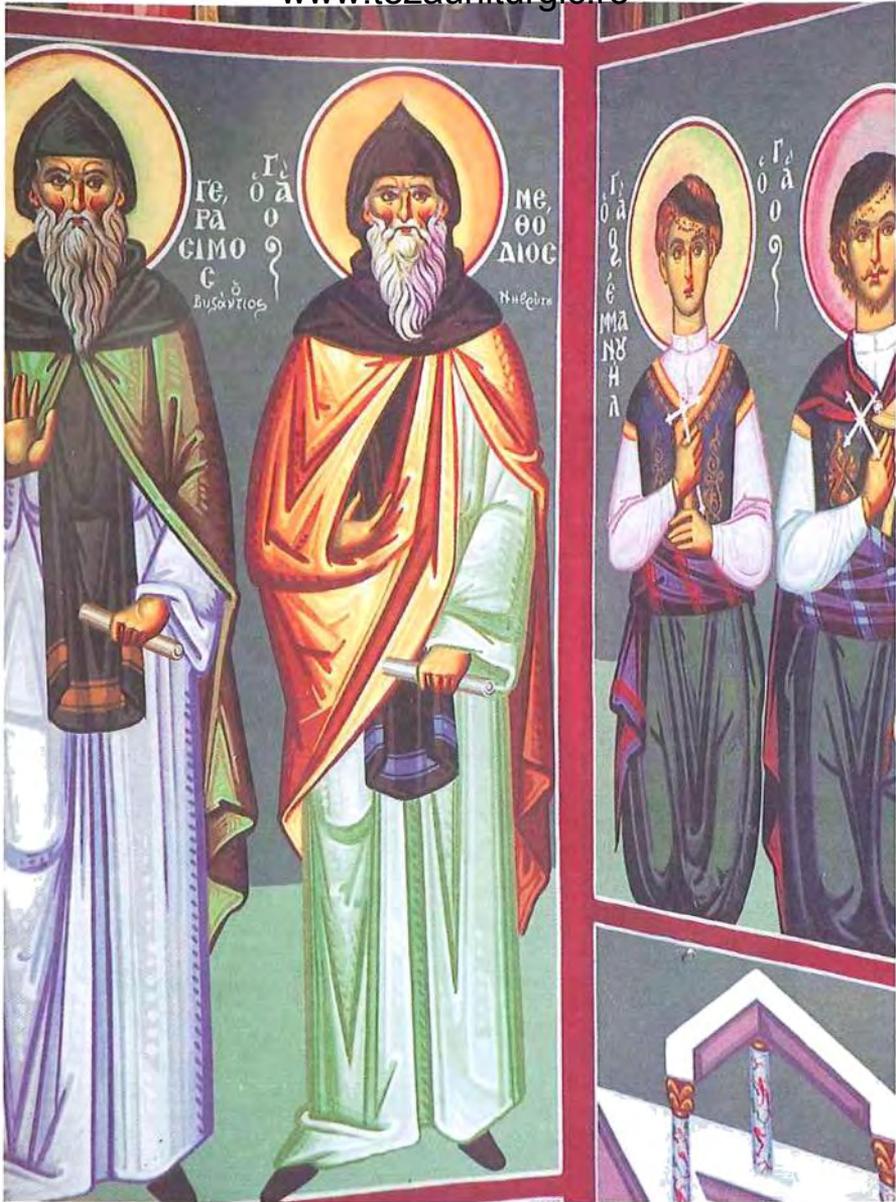

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΜΕΘΟΔΙΟΥ
ΤΟΥ ΕΝ ΝΗΒΡΥΤΩ

‘Ο ‘Οσ. Μεθόδιος ανάμεσα σέ άλλους Κρήτες ‘Αγίους.
”Εργο Έμμ. Μεταξάκη. Ί.Ν. ‘Αγ. Τριάδος
Πόλεως ‘Αγ. Νικολάου Κρήτης.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΜΕΘΟΔΙΟΥ
ΤΟΥ ΕΝ ΝΗΒΡΥΤΩ
ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ.
Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στίχους στ',
καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν γεηρῶν καὶ προσύλων ὠφθης, Μεθόδιε, ἀπάντων
ὑπερόπτης, ζηλωτὰ τῶν ἀφθίτων· διὸ καὶ ἠξιώθης
τῆς ἐν Ἐδέμ, θεοφόρε, θεώσεως, ἔνθα Χριστὸν ἱκετεύ-
εις ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σου τὴν ἄσκησιν.

Ταῖς ἀρεταῖς ἔξω κόσμου καὶ τῆς σαρκὸς γεγονώς,
ώραθης ὑπερόπτης τῶν προσύλων ἀπάντων καὶ
δήμου τῶν ὀσίων ὑπογραμμὸς θεοφόρε Μεθόδιε· διὸ
καὶ χάριν ἀπειλήφας τῷ Χριστῷ δυσωπῶν ὑπὲρ
προσφύγων σου.

Α΄ πεκδυσάμενος πάτερ, τὸν πεπτωκότα Ἀδάμ, τῇ
αἰσθητῇ ἐκδύσει, ἐνεδύσω τὸν νέον, Χριστὸν τὸν
Ζωοδότην, ὃν ὡς στερρὸν τεῖχος ἔχων καὶ ἄρρηκτον,

τὰς μεθοδίας ἐπατήσας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς νίκης
στέφος εἴληφας.

Ξένως χορεύων ταῖς ἄνω παστᾶσιν "Όσιε, καὶ ἐν-
τρυφῶν τῆς δόξης, τοῦ τῶν ὄλων Δεσπότη, Με-
θόδιε τρισμάκαρ δυσώπει αἰεὶ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώ-
ντων σε, ἵνα τρυφῆς αἰωνίου ἐν οὐρανοῖς σὺν ἀγγέ-
λοις ἀπολαύσωμεν.

"Ετερα Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἦδωκας σημείωσιν.

Πόνοις νυχθημέροις σου ἐν τῷ σπηλαίῳ, Μεθόδιε,
τῷ ἀνίκμῳ κατέστειλας σαρκὸς τὰ κινήματα καὶ
σὸν θεῖον πνεῦμα ἔτεινας πρὸς ὕψη ἀρρήτου δόξης,
θαυμαστέ, Νηβρύτου κλέος περιφανέστατον· διὸ τὴν
θεῖαν μνήμην σου καὶ αἰεσέβαστον μέλλοντες δοξά-
ζομεν Κύριον σὲ δοξάσαντι θαύμασι.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγά-
πην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἄμετρον προσευχὴν
νηστείαν, κατάνυξιν θεῖαν, πίστιν, ἐλπίδα ἀσφαλῆ, ἐν
ἀπαθείᾳ πάτερ ἐβίωσας, ἐν τῇ Νυβρήτῳ ὅσιε, φωστήρ
ἀζύγων Μεθόδιε· ὅθεν θήκην λειψάνων σου εὐλαβῶς
ἀσπαζόμεθα.

Ο' νοῦς σου λαμπόμενος ταῖς θεϊκαῖς ἐπινεύσεσι,
τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχρημάτισας
ἀμιγῆς τῶν κάτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν
ἐαυτῷ τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος θεο-
ειδέστατος τῇ συνεργίᾳ τοῦ Πνεύματος ἐν Νηβρύτῳ
Μεθόδιε, μοναζόντων ἀγλάϊσμα.

Ηλίου φαιδρότερον λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου,
τοῖς πιστοῖς ἐξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα

www.tezauriliturgic.ro
θείαις φρυκτωρίαῖς, Μεθούβιε μακαρ καὶ παθημάτων
τὴν ἀχλὺν καὶ τῶν δαιμόνων σκότους διώκουσα, διό
σε μακαρίζομεν καὶ τὴν ἀγίαν σου σήμερον ἐκτε-
λοῦντες πανήγυριν τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ως ὄντως ἄμεμπτος ὁ βίος σου καὶ εἰρηνικὸν τὸ τέ-
λος σου, ἄσκητὰ τῆς Νηβρύτου θειότατε, Μεθό-
διε ὄσιε· πτωχὸν γονέα γὰρ ἐσκέπασας ὑπὸ τὴν σκέ-
πην τῆς σῆς ὀσιότητος, οὗ τὸν υἱὸν οἱ Ἰσμαηλίται διὰ
χρέος αὐτοῦ ἐκράτησαν· ὡς οὖν ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὸ
δάνειον πληρώσας τὸν παῖδα ἠλευθέρωσας. Παρρη-
σίαν ὄθεν ἔχων πολλὴν πρὸς Κύριον ἐκτενῶς Αὐτὸν
ικέτευε ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου καὶ σωτηρίας τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... ὁ αὐτός.

Η Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος,
ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἠσπάσαντο
ἀλλήλαις αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἔνδο-
θεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦνει τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ
μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν, πόθεν μοι τοῦτο,
ἵνα ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου ἔλθῃ πρὸς με, ἵνα σώσῃ λαὸν
ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

*Εἴσοδος, τὸ φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.*

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς
αὐτῶν καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστω διὰ
τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ

www.tezaurjliturgic.ro
διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὄξυνεῖ δὲ ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκόλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλουῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοτραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστῳ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνᾶναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ, ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα προσεδέξατο αὐτούς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν

ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδρα-
μοῦνται, κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βα-
σιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιδό-
τες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν
ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν
τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς
αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει
ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ
ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιά δέ ἐστι φρόνησις
ἀνθρώπων καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρε-
στος Θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρ-
τωλῶν μετετέθη, ἠρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν
αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ
φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ κακὰ καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυ-
μίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον, τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ
ἐπλήρωσε χρόνους μακροῦς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ
ψυχὴ αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας.
Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ
διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσί-
οις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΝ.

Ἦχος α'.

Ο στερρὸς καὶ κλεινὸς Μεθόδιος ἐν τῇ τοῦ βίου
ἀθλήσει, τὰ στίφη τῶν δαιμόνων καθεῖλεν· ἑαυτῷ
γὰρ ἔσχε τὸν Κύριον καὶ τὸν ἀσκητικὸν δρόμον ἀξίως
διήγυσεν, ἐν μοναστῶν δὲ σκηναῖς αἰωνίως ἀγάλλε-
ται, καὶ θρόνῳ Χριστοῦ παριστάμενος, ἀκαταπαύ-

στως πρεσβεύει ὁ ὁσίος τοῦ σώσαι πάντας ἡμᾶς, τοὺς
τελοῦντας τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτοῦ τὴν σωτήριον.

Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν πόνοις τοῖς ἀσκητικοῖς ἀπαράμιλλον, τὸν
ὑπὲρ τῆς αἰωνίου ζωῆς ἀγωνισάμενον, τὸν προ-
στάτην Νηβρύτου, Μεθόδιον ἅπαντες ὑμνήσωμεν λέ-
γοντες, χαίροις ὁ τῆς πίστεως πρόμαχος κατὰ τοὺς
ἀρχαίους πατέρας καὶ διδασκάλους, χαίροις ὁ θείαις
λάμπας ἀρεταῖς. Ὁ φωτίσας τῇ ἀρετῇ σου τὸν κό-
σμον. Χαίροις ἡ τῶν θαυμάτων ἀκένωτος πηγή. Χαί-
ροις τὸ τῆς Κρήτης καύχημα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας φαι-
δρὸν ἀγαλλίαμα.

Ὁ αὐτός.

Ο "σιε Μεθόδιε ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς
ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύμα-
τος, καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέρ-
γειαν ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους, καταφρονεῖν τῶν ἡδέ-
ων. Νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος,
φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, πάτερ Μεθόδιε.

Ἦχος γ'.

Ο "σιε Μεθόδιε, τῆς στερόροτῆτος σου ἀσκήσεως,
τὴν καυστικὴν καὶ ἔμμαχον διαγωγὴν ὡς ἐν ἀδύ-
τοις ἀναπαύομενος διετέλεσας, τῷ Κυρίῳ συνάψας
ἐαυτόν, πνευματικῶς τὰς ψυχοφθόρους φαρέτρας τῶν
δαιμόνων κατεπάτησας, καὶ ἔμπλεως πάσης ἀρετῆς
γενόμενος, μετ' ἀγγέλων συγχορεύεις ἐν τῇ βασιλείᾳ
τῶν οὐρανῶν, μεθ' ὧν πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴλαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου, ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ Χριστοῦ θεράπων Μεθόδιε, ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας ἡμῖν τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Διὸ ἰκέτευε θεοφόρε ἐκτενῶς τῷ Κυρίῳ δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'.

Οἴσπε πάτερ τῆς φωνῆς τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀκούσας τὸν κόσμον κατέλιπες, τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος. "Ὄθεν πᾶσιν ἐβόας. Ἀγαπήσατε τὸν Θεὸν καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον, μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ. "Ἰνα, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ Αὐτοῦ, εὐρήσητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν ἀγίων, ὧν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ φύλαξον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν... ὁ αὐτός.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία, πρέπει τῷ βαπτιστῇ τῶν ἀσωμάτων ἡ τερπνότης. Οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας. Ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ, μετανοεῖτε ἡγγικεν ἡ βασιλεία, τοῦ βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν Ἀμνὸν προμηνύων πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρά.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἀσκητικαῖς ὁμιλῶν χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις Μεθόδιε, τὸν βίον γὰρ τούτων πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι φα-

νείς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἑσοπτρον ἀκτινοβό-
λους ἀστραπάς εἰσδεχόμενος τὰ τοῦ πνεύματος τοῦ
ἀγίου πανόλβιε. Ὁθεν καταυγαζόμενος, ἑώρας τὰ
μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας φωτοφανεῖας μυ-
ούμενος. Χριστὸν ἐκδυσώπει ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆ-
ναι τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος
τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν καλλονή, γεγεννημένος καὶ
ἀήττητος πρόμαχος, παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ρίζας
καὶ τὰς δαιμόνων ὀρμάς, ὑποστάς ἀνδρείως ἐθριάμ-
βουσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν καὶ ψυχόλεθρον πλά-
νησιν, τὴν τοῦ σταυροῦ δὲ τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ
ἀνίκητον ἐφάνέρωσας δύναμιν, ἣν καὶ περιζωσάμενος
ἐνίκησας δύναμιν τῶν ἀθετούντων τὴν θεῖαν διὰ σαρκὸς
ἐπιφάνειαν Χριστοῦ, ὃν δυσώπει ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...

Στῦλος φωτοειδῆς ἀρεταῖς ἐστηριγμένος καὶ νεφέλη
σκιάζουσα, τῇ κώμῃ Νηβρύτῳ ὠφθης πρὸς
οὐρανὸν ἐπὶ γῆς, εἰς Θεὸν ὀρώντων προηγούμενος,
σταυροῦ βακτηρία τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν,
τὸν νοητὸν δὲ Ἀμαλήκ τροπωσάμενος ἀνεμπόδιστον
τὴν οὐράνιαον ἄνοδον, εὖρες θεομακάριστε, καὶ
κλῆρον ἀκήρατον σὺν ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ περι-
χαρῶς παριστάμενος Χριστοῦ, ὃν δυσώπει ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'.

Ωσπερ ὁ πρωτόπλαστος πρὸ τῆς παρακοῆς, γυ-
μνὸς ὢν τῇ ἀπλότῃ καὶ ζωῇ τῇ ἀτέχνῳ οὐδό-

λως ἡσχύνετο οὕτω καὶ αὐτός, Μεθόδιε Ὅσιε, τῇ ὑπακοῇ Χριστοῦ καλυπτόμενος οὐκ ἐπησχύνθης τὸ ἐπίπονον τῆς ἀσκήσεως μαρτύριον, ἀλλὰ γυμνὸς παραταξάμενος πρὸς τὸν ὑποδύοντα τὸν ὄφιν καὶ τὸν Ἄδὰμ ἀπατήσαντα καὶ τοῦτον νικήσας, ἐπαξίως ἡμφιάσω, περιβολὴν θείας νίκης. Καὶ νῦν ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς ἀύλιζόμενος, πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην, τί παραγέγονας πρὸς με μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ βασιλέα βαστάζεις κάγὼ στρατιώτην, σὺ τὸν νομοδότην κάγὼ τὸν νομοθέτην, σὺ τὸν λόγον κάγὼ τὴν φωνὴν τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τῆς Νηβρύτου πολίτης καὶ ἐν σώματι Ἄγγελος καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεοφόρε πατήρ ἡμῶν Μεθόδιε. Νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχῇ, οὐράνια χαρίσματα λαβῶν. Θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα...

Προφήτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Παξίως εὐφημησαί σε, οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα καταλιπὼν, καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας τῶν Ἀγγέλων συνόμιλος, τὰ γὰρ πάθη νεκρώσας τοῦ σώματος ὄσιε, τῆς Τριάδος ἐδείχθης τερπνὸν καταγώγιον, ὅθεν καὶ νοσοῦντων θεραπεύεις τὰ πάθη τοῦ πνεύματος χάριτι, θεοφόρε Μεθόδιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ, χαῖρε κόρη καθέδρα βασιλική, κλίνη πορφυρόστρωτε, χρυσοπόρφυρε θάλαμε, γλαμύς ἀλουργόχροε, τιμαλφέστατον τέμενος, ἀστραπηφόρον ἄρμα, λυχνία πολύφωτε, χαῖρε Θεοτόκε δωδεκάτειχε πόλις καὶ πύλη χρυσήλατε καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε, ἀγλαόχρυσε τράπεζα, Θεοκόσμητον σκηνώμα, χαῖρε ἔνδοξε νύμφη Παρθένε ἄφθορε, χαῖρε μόνον ψυχῆς μου διάσωσμα.

Τῆς Νηβρύτου τὸν μέγαν καὶ φαεινόν, τὸν πραότατον ἅμα καὶ συμπαθῆ, τὸν φύσει νικήσαντα τῆς σαρκὸς τὰ κινήματα, καὶ χαλινώσαντα πάντα τὸν θεῖον Μεθόδιον καὶ Χριστῷ ἀπείρω τῷ πόθῳ λατρεύσαντα καὶ συγκληρονόμον τῆς αὐτοῦ Βασιλείας, γενόμενον μέτοχον, οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν καὶ συμφώνως βοήσωμεν, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

*Δόξα... τὸ αὐτό.
Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.*

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου, σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη ὁμοῦ καὶ βοήθεια πειρασμῶν καὶ θλίψεων ἀεὶ με ἐξαίρουσα. Ὅθεν ὡς ἐκ μέσου φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς προσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν πανάγιον τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ασκητὴν τοῦ Κυρίου ᾧδαῖς τιμήσωμεν σκληραγωγία καὶ νήπει τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν τὸν νεκρώσαντα σαφῶς καὶ σκότος λύσαντα τῆς ἁμαρτίας ἐκτενῶς φιλοσίων οἱ χοροὶ βοῶντες ἐν κατανύξει· Χαῖρε, Νηβρύτου τὸ κῦδος καὶ Ἐκκλησίας ἐγκαλλώπισμα.

Η ῥεσμὴ προστάσια καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ
βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος τείχος καὶ σκέπη καὶ
λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοὶ ἀεὶ ἰκέτευε Ἄγνη σὺν
Ἀγγέλοις τοῖς χοροῖς, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ καὶ
σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ε ῥ νεότητός μου, πολλὰ πολεμεῖ με πάθη ἄλλ'
αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (δίς)

Ο ἰ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς
χόρτος γὰρ πυρί, ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δίς)

Δόξα...

Α γίῳ Πνεύματι, πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρ-
σει, ὑφοῦται λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι,
ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν...

Α γίῳ Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα,
ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ...

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

Ε ἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Πάντα μοι
παρεδόθη ὑπὸ τοῦ Πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγι-

νώσκει τὸν Υἱόν, εἰ μὴ ὁ Πατήρ· οὕθε τὸν Πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ Υἱός, καὶ ᾧ ἂν βούληται ὁ Υἱὸς ἀποκαλύψαι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστιν.

Ὁ Ψαλμὸς Ν'.

Δόξα...

Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Καὶ εὐθὺς τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῆς Κρήτης ἀγάλλεται, ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀσκήσεώς σου, τὴν πανσέβαστον μνήμην σου ἐορτάζουσα καὶ Νήβρυτος τὰ τίμιά σου λείψανα, ὡς θησαυρόν ἀτίμητον κατέχουσα, εὐλαβῶς ταῦτα κατασπάζεται καὶ σὲ ἱκετεύει τὴν εὐλογίαν σου πᾶσι κατάπεμψον Ἁγίε Μεθόδιε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ῥδὴ α'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον...

Ε'ν Κρήτῃ ἀναφανείς τοῖς ἴχνεσιν ἐπηκολούθησας
ἐν εὐσεβείᾳ πάτερ τῷ Χριστῷ πυρσευθεὶς ὡς Με-
θόδιε, τῷ ἀληθεῖ θείῳ ἔρωτι, τῆς Νηβρύτου ποιμὴν
Ῥοσιε.

Ε'θέλχθης ποθεινοτάτῳ ἔρωτι τῷ τοῦ Δεσπότη
σου, καταφρονήσας κόσμου τὰ τερπνά, συγκρα-
θεὶς δὲ τῇ χάριτι, ὡς Ἄγγελος ἐβίωσας, διαφερόντως,
παμμακάριστε.

Θελήσας ἀσκητικῶς ἐβίωσας πάτερ Μεθόδιε καὶ τὸ
ἀρχαῖον κάλλος ἀληθῶς ἐν προσευχῇ καὶ νη-
στεία ἀνεμόρφωσας κατ' εἰκόνα Χριστοῦ ὃν ἠγάπη-
σας καὶ στερῶν φρονήματι ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Α'σπόρως τῷ τοῦ πατρὸς βουλήματι, ἐκ θεοῦ πνεύ-
ματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας υἱόν, καὶ σαρκὶ
ἀπεκύησας τὸν ἐκ πατρὸς ἀμήτορα καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ
σοῦ ἀπάτορα.

Ἔτερος Κανὼν τοῦ Ῥοσίου.

Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε...

Τοῦ παιδοῦ σου βίου τὰ τερπνά, μέλλων κατορθώ-
ματα ἀνευφημῆν ἐκδυσωπῶ σε Ῥοσιε, αἴγλην φω-
τοδότιδα οὐρανόθεν μοι δωρηθῆναι ἰκέτευε, νέφος
ἐκμουῦσαν, τὸ τῆς ἀγνωσίας μου Μεθόδιε.

Ε'κ τῆς Κρήτης πρὶν ὡς τῷ βυθῷ κρύψας θείῳ νεύ-
ματι, ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως, σὲ

ἀναλαβόμενος κατέφωτισε, θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι, καὶ ὀλοφαῖ σε ἀστέρα πάτερ Ὅσιε.

Τῆς σαρκὸς τὰ πάθη χαλινῶ μάκαρ τῆς ἀσκήσεως, δουλαγωγῶν τῆς ἀπαθείας ἔρωτι ὠφθης καθαρῶτατον οἰκητήριον τοῦ Θεοῦ διὰ πίστεως τοῖς χειμαζομένοις, εὐδῖος λιμὴν πάτερ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀρχαίας λύτρωσιν ἀρᾶς κόσμῳ παρεχόμενος ὁ λυτρωτῆς ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, ἄνθρωπος γενόμενος, ὁ τὸν Ὅσιον ἀναδείξας Μεθόδιον κρήνην ἱαμάτων πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῷ προστρέχουσι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ἔδῃ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει...

Φωτὸς τοῦ θείου πεπλησμένος ὠράθης Μεθόδιε τῆς Νηβρύτου δὲ ποιμῆν, τῆς ποθουμένης μακάριε, διὸ σου τὴν ἔνδοξον μνήμην γεραίρομεν.

Ε'τήρησας Μεθόδιε ὀρθοδοξίας τὰ δόγματα καὶ τοὺς θεσμοὺς πανευσεβῶς τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνας διὸ σὲ τοῖς θαύμασι Χριστὸς ἐδόξασε.

Νευρωμένος τῆς χάριτος ἐλπίδος καὶ πίστεως ὄσιε τῆς σαρκὸς τὸ ἀσθενὲς ψυχῆς στερβρότητι ῥώννυσι Θεῷ ἱκετεύσασα σῶμα ὁμόδουλον.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονούμενόν με στερέωσον οὐ γὰρ ἔστιν Ἀχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Ἐτερον ἔξαυτιπυγίε ἔρμος...

Δακρῶν ἀναβλύσει, τῆς Νηβρύτου ὄσιε, τὴν ψυχὴν σου αὐλακα, σίτον θεῖον ἤνεγκας πράξεων, ἀποθήκαις ταῖς ἄνω συντηρούμενος.

Αγάπην ὄπλισάμενος, ὡς ῥομφαίαν ὄσιε καὶ θυρεὸν σκεπόμενος, τῆς ἐνθέου σου ταπεινώσεως τὰ στίφη τῶν δαιμόνων ἐξηφάνισας.

Ασκήσεως λειμῶνι καθάπερ κρῖνον ἠνθησας εὐωδιάζων ὄσιε, τὰς καρδίας τῶν ἀνυμνούντων σε, καὶ τελούντων σου πίστει τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Αγάλαις ἐποχοῦμενον, τῆς τεκούσης Κύριε τὰ τῆς Νηβρύτου πάναγνε δυναστεία Σου ἐσκέπασας δι' ὧν ὤφθης ὀσίων ἐγκαλλώπισμα.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους...

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον...

Μεριμνῶν τὸν τάραχον λιπῶν παμμάκαρ, ἐν Νηβρύτῳ ἔζησας βίον θεάρεστον σοφὲ καὶ πρὸς Θεὸν μεταβέβηκας, θαυματοφόρε Μεθόδιε Ὁσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Εν τῇ σκέπη Πάναγνε τῇ σῆ Παρθένε προσφυγόντες ἅπαντες, δεόμεθά σου ἐκτενῶς μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα Υἱῷ σῷ θείῳ ἀνθρώπῳ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σέ ἰδοῦσα...

Η οὐράνιος ἠτοιμάσται βασιλεία, ὡς ἀθλητῇ σοι ἔνδοξε τῆς γὰρ ἐπιγείου χαίρων μετετέθης σκηνῆς βοῶν τῷ Δεσπότη σου, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στεφανηφόρος *μετὰ τὰ ἁγία ἔργα* σου, τὴν γὰρ σε-
πτὴν πολιτείαν σου, θεοφόρε μάκαρ ὁ Κύριος ἐτί-
μησε διὸ καὶ ἀνέκραζες, δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εὐμεγαλύνθης τοῖς θαύμασι θεοφόρε ὁ γὰρ Χριστὸς
ἠμείψατό σε τῆς καρτερίας, ὅθεν καὶ ἰάματα πη-
γάζεις τῇ χάριτι. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Α᾿πειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον
ᾧφθης παρθενεύουσα πάλιν, ὅθεν ἀσιγήτοις φω-
ναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα πίστει ἀδιστάκτῳ κραυ-
γάζομεν.

Ἔτερος. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Η᾿ ἄβυσσος τῶν δακρύων σου, πάτερ κατέκλεισε
δαιμόνων στρατεύματα, καὶ ἁμαρτίας οἰδήματα,
πέλαγος θαυμάτων δὲ τοῖς ἐν βυθῷ νοσημάτων ἀνα-
δέδεικται.

Υ᾿πομονήν, ἀγρυπνίαν, καὶ σύντονον δέησιν ἀγάπης
ἀθόλωτον, πίστιν, ἐλπίδα κτησάμενος, γέγονας
συνόμιλος ἐπουρανίων Ἀγγέλων πάτερ ὅσιε.

Η᾿δονῶν ἐκοίμησας πολυμόρφων τὰ κύματα θείαις
ἀναβάσεσι καὶ ἀνενδότοις καθάρσεσιν. Ὅθεν πρὸς
ἀνέσπερον μετὰ τὴν κοίμησιν φέγγος ἐξεδήμησας.

Θεοτοκίον.

Ως ἥλιος ἐξέλαμψας ἐκ Παρθένου ὡς ἥλιος ἀστέ-
ρας ἀυγάζοντας ἀποδεικνὺς τοὺς ὀσίους σου κό-
σμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν ἐσταυρωμένους οἰκτίρμον τῇ
δυνάμει σου.

Καταβάσις. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν...

Μεθόδιε, σοφὲ τῆς Νηβρύτου τὸ καύχημα, ἐκήρυξας ὀρθοδόξως, τὸ τῆς πίστεως δόγμα τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Πλουῖτον παντοδαπῇ θεοφρόνως διένειμας προσταύματι τοῦ Δεσπότη τοῖς πενία συζῶσιν ἐπόμενος πανεύφημε.

Η΄ ψυχὴ σου Ὅσιε ναὸς ἀνεδείχθη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διὸ τὸν Κύριον θείῳ ἔρωτι ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἀρράγες κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα τῆς ἡμῶν σωτηρίας Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ἔτερος. Ὁ ἄνθραξ τοῦ Ἡσαΐου.

Ο΄ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει κειμένων, θείαις τοῦ ὀσίου σου παρακλήσεσι λύων τὰ νέφη τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου ὄμβρισόν μοι ρεῖθρα ἀφέσεως· ἄλλον γὰρ ἐκτὸς σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Δεινῶν παθῶν ἐκκάθαρον τὸ ὄμμα τῆς διανοίας Πάτερ Θεοφόρε τῇ μεσιτεία καὶ θείᾳ ἐντεύξει σου καὶ διάνοιξον κόρας πυρωθείσας καὶ διασκέδασον φέγγει ἰαμάτων δεινὴν ἀμαυρότητα.

Ρῶσιν ψυχῆς τε καὶ σώματος καὶ σωτήριον χάριν δεῦτε ἀρυσώμεθα ὡς ἐκ κρήνης τῆς θείας θήκης τοῦ σοφοῦ Μεθοδίου, ταῦτα γὰρ βρῦει ὡςνάματα πᾶσι τοῖς αὐτῷ ἀδιστακτικῶς προστρέχουσι.

Τὸν χορηγὸν τῆς ζωῆς τῶν ἀπάντων καὶ συνοχέα τέτοκας ἀρρήτῳ κυοφορία τὸν ἐν ἀγίοις δοξαζόμενον καὶ ὁσίοις ἀναπαυόμενον, ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει Θεόνυμφε.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα...

Ἐδὴ στ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς...

Ι᾿θυνον πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον τὸν τῆς ἀσκήσεως τρόπον ταῖς εὐχαῖς σου πάτερ ἐξομαλύσας, ἦν συντόμως εὐθυπορεῖν με μάκαρ ἀξίωσον.

Σωφρόνως τὴν ζωὴν σου διήνυσας ὅσιε καὶ μετὰ φρονήσεως ἔσχες, τὴν ἀνδρείαν, καὶ τὴν δικαιοσύνην καὶ τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Ε᾿πέβης τῆς μυστικῆς κλίμακος Μεθόδιε καὶ τῆς τελείας ζωῆς τὸν χαρακτήρα ἐτίμησας καὶ τὸν ἐχθρὸν ὀλοσχερῶς κατετρόπωσας ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ω᾿ θαῦμα τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ἔτερος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων...

Φανωτάτοις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, πάτερ ἀναβάσεισι καθάπερ ἄσαρκος μετὰ σαρκὸς ἐβίωσας πανοίδιμε μάκαρ Μεθόδιε.

Η᾿λιὸν τὸν Θεοσβίτην μιμούμενος καὶ ἰχνηλατῶν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, ἔρημον, Ὅσιε κατῶκησας ἡσυχία τὸν νοῦν καθαιρούμενος.

Τῆς Νηβρύτου φωνηθεῖσιν ἡμεῖς τὴν οἰκουμένην
φέγγει ἀγιότητος καταφωτίζων ἥστραψας φαεινό-
τατε πάτερ Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Εἰπὶ κούφης νεφέλης καθήμενος πάλαι τοῖς λαοῖς
ὁ Χριστὸς ἐπεδήμησε καὶ καθελὼν τὰ εἰδῶλα, τῶν
ὀσίων πληθὺν ἀπεσπάσατο.

Καταβασία. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Μεθοδίου σήμερον τοῦ τῆς Νηβρύτου ἑορτὴν τὴν
πάνσεπτον ἐπιτελοῦντες εὐσεβῶς αὐτὸν
ὑμνοῦντες προσεῖπωμεν· χαίροις ὀσίων τερπνὸν ἀγαλ-
λίμα.

Ὁ Οἶκος.

Τίς τὰς σεπτὰς σου ἀρετὰς ἀξίως εὐφημήσει καὶ
ἱκανῶς ὑμνήσει Μεθόδιε τῆς Νηβρύτου, τὴν σω-
φροσύνην, τὴν ὑπομονήν, τὴν πραότητα, τὴν ἐγκρά-
τειαν, τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον, τὴν ἄκραν σκληρα-
γωγίαν, καὶ ἕμετρον ταπείνωσιν, αἰεὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου
παντός. Διὸ ἀκούεις νῦν παρὰ πάντων πιστῶν, χαί-
ροις ὀσίων τερπνὸν ἀγαλλίαμα.

Τῆ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμην ἐπιτελοῦμεν τοῦ
ὀσίου πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, τοῦ Ἁγιασμένου
τοῦ ἐν Νηβρύτῳ ἀσκήσαντος.

Στίχοι.

Κρήτην τιμῶμεν ὡς εὐκλεᾶ πατρίδα
Τὴν ὀσίους τίκτουσαν φαεινεστάτους

Ἐξ ὧν ἀνάραξε αὐτὸς ὁ θεῖος
Ἄρεταῖς καὶ πράξεσιν ἡμφιεσμένος
Καὶ πλήρης ἐν θαύμασιν θεόθεν πέλει.
Ὅξυς γὰρ ἦν ἀρωγὸς τῶν δεομένων
Τῇ δ' εἰκοστῇ πέμπτῃ τύμβος ἐκάλυψε Μεθόδιον.

Ἰωδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν...

Τὸ κατ' εἰκόνα σὺ κεκτημένος βίῳ λαμπροτάτῳ πά-
τερ προσειληφῶς δι' ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας
εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ομολογίας σὺ τῷ στεφάνῳ πάτερ Μεθόδιε τὴν
χαρμονὴν ἔδωκας τῷ πτωχῷ, οὗ τὸν παῖδα ἠλευ-
θέρωσας ἐκβοῶντα, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δό-
ξης σου Κύριε.

Στερότάτῳ φρονήματι τὰς τοῦ σώματος πάτερ τα-
λαιπωρίας ἠνεγκας καρτερῶς, τῷ Δεσπότη σου
εὐχαρίστως ἀναμέλπων, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς
δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα χαῖρε
διὰ σοῦ γὰρ δέεται ἡ χαρὰ Θεοτόκε τοῖς κραυ-
γάζουσιν, εὐλογημένη σὺν ἐν γυναιξίν ὑπάρχεις πα-
νάμωμε Δέσποινα.

Ἔτερος. Εἰκόνος Χρυσῆς...

Πυρὶ νοητῷ ἀναφλέξας τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια
πῦρ ἁμαρτίας ἀπετέφρωσας τῇ συνεργείᾳ τῇ τοῦ
Πνεύματος καὶ φωτοειδῆς καθωράθης ἀναμέλπων
Μεθόδιε εὐλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Πεινώντων τροφή, πενόμενων φροντιστής ἐδείχθης ὄσιε, ἀδικουμένων ἢ παράκλησις, τῶν ἀσθενούντων ἢ ἴασις πᾶσι τοῖς αἰτουσί σε μάκαρ, ὁδηγὸς εἰς τὰ κρείττονα καθικετεύων Θεὸν τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοῖ με ἐκ σοῦ, ὁ ὑπέρθεος Ἄγνη δούλου μορφήν ὑποδὺς καινοτομεῖ δὲ τρίβους γνώσεως, καὶ τοὺς νόμους τῆς φύσεως πλήθη μοναστῶν καὶ ὁσίων ἐπαγόμενος ψάλλοντα εὐλογημένη ἢ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς...

ᾠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας...

Θεόμενος μάκαρ τὸ σεπτὸν τῆς σῆς ἀσκήσεως, δράκων ὁ δόλιος δοκιμασίαις σὲ ἔκρινε πικροτάταις ὁ παμπόνηρος, ἐν εὐφροσύνῃ δὲ βοῶν ταῦτα ὑπέμεινας, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ματαίαν τοῦ κόσμου ἀναστροφὴν καταλιπὼν ἐπὶ τὸ στάδιον τῆς ἀθλήσεως ἔδραμες ἀσκητικώτατα καὶ νικητῆς ἀναδειχθεὶς στέφανον εἴληφας τὸν τῆς νίκης, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Α΄ναλαβὼν τὸν σταυρὸν τῆς ἀθλήσεως τὸν Χριστὸν ἠκολούθησας καὶ ἀθλητῆς ἐννομώτατος ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες καὶ στέφανον εἴληφας τῆς νίκης, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωτὶ ἐλαμπρύνθης νοητῶ καὶ θείῳ Πνεύματι μάκαρ Μεθόδιε, ὅθεν ἰάματα βρύεις τοῖς ἐν πίστει σοὶ προστρέχουσι, καὶ τὴν ἀγίαν σου σορὸν πίστει γεραίρουσι καὶ βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς Παρθένε ἄχραντε, μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ σὺ τῆς Θεότητος γέγονας ἐνδι-αίτημα πανάμωμε μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός, ὅθεν πάντες σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

“Ετερος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός...

Ως εὐμενῆς καὶ συμπαθῆς, τῆς Νηβρύτου δὲ ποιμὴν ἡλίου δίκην, τηλαυγέστερον ὥφθης, πάτερ δοχεῖον Θεοῦ, κραυγάζων, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς πρὸς τὸν Κύριον εὐχαῖς, ἀποκάθαρον ἡμᾶς πάσης κηλίδος καὶ πταισμάτων ἀπείρων καὶ τρικυμίας παθῶν καὶ νόσων καὶ θλίψεων λύτρωσαι τοὺς σὲ κατὰ χρέος Μεθόδιε τιμῶντας.

Οἰκονομήσας σεαυτῷ τὴν ζωὴν θεοπρεπῶς ὅσιε Πάτερ οἰκονόμος ἐδείχθης, διακονήσας καλῶς ταῖς χρεῖαις ἀγίων ὅσιε, μεθ’ ὧν ἤξιώθης τῆς ἄνω κληρουχίας.

Θεοτοκίον.

Η οὐρανώσασα ἡμῶν τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν οὐσίαν, τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα καὶ τῶν ὁσίων χαρά, ἡ μόνη τῶν κτισμάτων Δέσποινα, ὡς Θεὸν τεκοῦσα ὑμνήσθω εἰς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ’. Λίθος ἀχειρότμητος...

Απαντα τὸν βίον σκορπήσας, τοῖς δεομένοις θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σου σαφῶς ἀντικομίζεις συνανατέλλουσαν, ἀντὶ φθαρτῶν δρεπόμενος τὰ δι’ αἰῶνος ἀνατέλλοντα.

Πτωχὸν ἠλευθέρωσας μακάριε, τοῦ Παρακλήτου τῆ δυνάμει, δαίμονας σαφῶς ἀπελαύνεις, τῆ ἐνεργεία τούτου πανόλβιε, διὸ πιστοὶ θεώμενοι, σὲ θεοφόρε μεγαλύνομεν.

Η σὴ φωτοφόρος θεόφρον, τῆς μεταστάσεως ἡμέρα πάντας προσκαλεῖται τοὺς πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἁγιάσματος, ἦν περ καὶ νῦν γηθόμενοι ἐπιτελοῦμεν ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου, πρὸς τὸν υἱόν σου Θεοτόκε λυτρουμένη ἡμᾶς ἐκ κινδύνων καὶ ῥυομένη περιστάσεων τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντας σε, σὺ γὰρ προστάτις εἶ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ἔτερος. Ἀνάρχου γεννήτορος...

Ημέρα σωτήριος ἡ μνήμη σου ἐπέλαμψε, τὰς ἐν σκότει καρδίας καταφωτίζουσα, λύουσα παθῶν τὴν ὀμίχλην, υἱοὺς φωτὸς δεικνύουσα πάτερ τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας τοῦ Κυρίου τὸν θεράποντα.

Κρήτης τὸ καύχημα, τὸ τῆς Ῥεθύμνης βλάστημα Νηβρύτου δὲ τὸ κλέος καὶ τὴν εὐπρέπειαν, τὸν τῆς οἰκουμένης φωστῆρα τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον φανέντα Μεθόδιον ἅπαντες ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Αγγέλων ἐφάμιλλος, ὁσίων ἰσοστάσιος, προφητῶν, ἀποστόλων, μαρτύρων, ἀσκητῶν, ὅσιε συμμετοχος πέλων, καὶ τῆ σεπτῆ Τριάδι λατρεύων, νοὸς καθαρότητι, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Μέγα μυστήριον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, καταπλήττει ἀγγέλους Θεοχαρίτωτε, θέλγει τῶν ὁσίων

τὸν δῆμον, τοὺς ἱεροὺς εὐφραίνει πατέρας ἐνθέως
ὕμνουντας σε Θεοτόκε μητροπάρθενε.

Καταβασία. Ἕσπερος γηγενής...

Ἐξαποστειλάριον τοῦ ὁσίου. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ...

Διατελῶν, ἐν σώματι τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον, μετῆλθε, ὡσπερ ἄσαρκος, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης ἀσπὴρ αἰὶ λαμπέστατος καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκλάμπας Μεθόδιε θεοφόρε μοναζόντων τὸ κλέος, ἀσκητῶν ἢ καλλονῆ καὶ τῆς Νηβρύτου ἢ δόξα.

Θεοτοκίον.

Πάντων ὑπερέχουσαν γηγενῶν καὶ ἀγγέλων Μαρίαν δεῦτε ἅπαντες οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος τὴν ἐν γαστρὶ χωρήσασαν τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον καὶ μετὰ τόκον Παρθένον μείνασαν ὡς πρὸ τόκου, ἀνυμνήσωμεν ὡς οὖσαν τοῦ Δεσπότητος παλάτιον.

Εἰς τοὺς Αἴνοις.

*Ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς Προσόμοια.*

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερέ, Μεθόδιε, ὁ τῆς Ῥεθύμνης βλαστὸς καὶ τῆς Κρήτης ὠράϊσμα, καρτερῶς ὑπήνεγκας τῆς ἀσκήσεως σκάμματα ἐν τῆς Νηβρύτου τὰ ὄρη, ὅσιε, καὶ ἐγκρατεία τὴν σάρκα ἔτηξας· ὅθεν συνέστιος τῶν Ἀγγέλων γέγονας ἐν οὐρανοῖς καὶ ὁσίων σύσκηνος ἐν θείοις δώμασι.

Πάτερ ἱερέ, Μεθόδιε, ὁ τῆς Νηβρύτου θαμῶν εὐλαβῆς καὶ σεμνότατος ζωηφόροις ἴχνεσι τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας καὶ τὰ τοῦ βίου τερπνὰ κατέλιπες ἐνατενίζων τῷ ποθουμένῳ σοι κάλλει, πανάριστε, καὶ

χαρᾷ τῇ κρείττονι ἐν ταῖς σκηναῖς οὐρανῶν, θεόσοφε, πνευματοφόρητε.

Πάτερ ἱερέ, Μεθόδιε, τῶν ἀγαθῶν ὁ δοτὴρ ἀμοιβὰς ὡς τῶν πόνων σου τῶν ἀόκνων χάριν σοι ἀπευλαύνειν ἐδώρησε δαιμόνων πλήθη, ἰάσθαι πάνδεινα ἄλγη καὶ νόσους διώκειν τάχιστα· ὅθεν νῦν ἅπαντες οἱ πιστοὶ προστρέχοντες πανευλαβῶς χάριτι τῇ θεείᾳ σου ῥῶσιν λαμβάνουσι.

Πάτερ ἱερέ, Μεθόδιε, τῶν σῶν λειψάνων σορὸν τὴν σεπτὴν ἀσπαζόμενοι καὶ τὸ θεῖον σπήλαιον τῶν παννύχων σου στάσεων νῦν προσκυνοῦντες σε μεγαλύνομεν ὡς τῶν ὁσίων τῆς Κρήτης πρόβολον καὶ ἀνακράζομεν· οὐρανόθεν, ἅγιε, πέμψον ἡμῖν τοῦ Χριστοῦ τὸ ἄμετρον καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄.

Η· Νήβρυτος, εὐφραίνου ἀνθήσασα τοιοῦτον πολιοῦχον, τὸν ἐν μακαρίοις Μεθόδιον, οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καταγλαῖσθεις, πᾶσαν ἀρετὴν τῇ εὐαρέστῳ πολιτείᾳ αὐτοῦ κατωρθώσατο. Αὐτὸν καὶ ἡμεῖς μεσίτην προσάγομεν, πάντες αἰτοῦντες καὶ λέγοντες. Δυσώπει τὸν Χριστὸν ὅσιε πάτερ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν...

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριὰμ διαλεγομένην, τί παραγέγονας πρὸς με ἢ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις κἀγὼ στρατιώτην, σὺ τὸν νομοδότην κἀγὼ τὸν νομοθέτην, σὺ τὸν Λόγον κἀγὼ τὴν φωνήν, τὴν κυρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

*Τὰ Τυπικὰ καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.
Ἦχος Βαρὺς.*

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων...

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αἱ δελφοὶ πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ἡμῶν καὶ ὑπέικετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσαντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γάρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστο ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προκείμενον. Μακάριος Ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι

αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν· καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων καὶ ἐθεραπεύοντο. Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἄπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί, ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν, ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν, ὅτι γελάσετε. Μακάριοί ἐστι, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρόν, ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γάρ, ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῆς Ῥεθύμνης θεῖος βλαστὸς ταχυνὸς προστάτης τῆς Νηβρύτου καὶ τηλαυγῆς λύχνος τῆς Τριάδος ἀπαύστως καταυγάζων πρὸς μετανοίας τριβους πάντας, Μεθόδιε.

Μεγαλυνάριον.

Θήκην τῶν λειψάνων σου τὴν σεπτὴν πάντες προσκυνοῦντες καὶ πανσέμνου σου ἀγωγῆς ἀνυμνοῦντες πόνους ἐν ὄρει τῆς Νηβρύτου αἰτούμεθα λιτάς σου, μάκαρ Μεθόδιε.

*Έργο άγιογράφου Μιχ. Βασιλάκη.
Ίερά Μονή Άγκαράθου Κρήτης.*